

[Eva Gredal.]

4 måneder, hvis forældrene ikke har besøgt det. Det er en umenneskelig handling over for en mor eller et forældrepar, som, når de må anbringe barnet på børnehjem, givetvis står i en meget vanskelig social situation.

Jeg vil i øvrigt gerne vide, hvem der skal afgøre, at de ikke uden grund har besøgt barnet i denne første for de fleste meget vanskelige tid.

Vi kan som sagt ikke støtte lovforslaget.

Holten (FP):

Fremskridtspartiet er positivt indstillet over for lovforslagets tanke. Vi er dog betænkelige ved formuleringen „uden grund“, som vi gerne vil have præciseret nærmere i loven, og vi vil i udvalget gerne se på en mere præcis formulering af § 8, stk. 2, om, hvornår særlige forhold foreligger, for ikke at risikere, at man fejlagtigt fjerner barnet fra moderen. Det vigtigste er dog, at vi får regler, der sikrer, at de stakkels børn, der er anbragt på institutioner, får større mulighed for at føle et privat hjemms kærlighed og varme.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Jeg deler den indstilling, som ligger til grund for det af kristeligt folkeparti fremsatte lovforslag, at vi herinde ikke må glemme de glemte børn, men jeg er bange for, at man i sin iver for at være menneskelig har foreslået en tidsgrænse for den manglende forældrekontakt, der i praksis kan virke umenneskelig.

Som allerede nævnt af justitsministeren kan man forestille sig adskillige grunde til en manglende forældrekontakt over et tidsrum, uden at det behøver at betyde, at barnet er glemt.

Da man i 1972 vedtog en ny adoptionslov, var det med i overvejelserne, om man skulle sætte en tidsgrænse ind, men resultatet af overvejelserne dengang blev, at man ikke skulle indsætte en sådan frist.

Nu har loven været i kraft i 2 år, og jeg synes, at vi i retsudvalget skal benytte denne lejlighed til at se på, hvordan loven har virket i praksis i den forløbne tid, og hvis vi så finder, at der, når det drejer sig om glemte børn, går urimelig lang tid, inden adoptions-sag rejses, eller at selve behandlingen af adoptions-sagen er for langsom, kan vi over-

veje, om der skal ændres i den nugældende lov. Men indtil videre stiller jeg mig skeptisk til fastsættelse af bestemte og snævre tidsgrænser, selv om vi ikke et øjeblik kan blive uenige om, at en adoption helst skal foregå, når barnet er ganske lille.

Hvad angår den ønskede ændring af § 15, så der intet vederlag må ydes fra nogen af siderne i forbindelse med en adoption, mener jeg, man her er for rigoristisk. Der kan være tilfælde, hvor man gerne vil give det barn, man bortadopterer, en form for økonomisk støtte. Det synes jeg fortsat der skal være mulighed for.

Men også her synes jeg det kan være nyttigt i udvalget at få undersøgt, i hvilken udstrækning penge har været inde i billedet i de adoptioner, der er foregået efter den nye lov.

Derfor kan jeg på venstres vegne love en grundig udvalgsbehandling.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan ikke gå ind for den foreslåede 4 måneders regel. Loven giver i dag mulighed for, at man, når det er bedst for barnet, kan bortadoptere et barn uden forældrenes samtykke, og jeg tror bestemt ikke, man opnår noget som helst ved en automatregel som den, kristeligt folkeparti har foreslået.

Med hensyn til 5 måneders reglen vil jeg sige, at den ligesom den anden ændring, der foreslås, er alt for stiv: ikke alle adoptioner kan faktisk foregå inden for en 5 måneders periode, inden barnet er 5 måneder gammelt. På den anden side vil det måske være rimeligt, at man i udvalget kigger på, hvordan tingene er gået, siden loven blev revideret i 1972.

Til sidst vil jeg blot sige, at det er det radikale partis opfattelse, at der kan være brug for at se på den eksisterende adoptionspraksis. Vi ser derfor frem til at få adoptionsudvalgets beretning, og jeg vil gerne spørge, hvornår denne beretning kan ventes. Jeg håber, at den vil indeholde forslag til en enklere arbejdsgang samt forslag til afskaffelse af nogle af de meget stive regler, der i dag er gældende, og som ikke alle virker lige rimelige. En principdiskussion om adoption og adoptionspraksis kan måske, hvis ikke før, gennemføres i tilknytning til den ændring af bistandsloven, som er nødvendig i 1976,